

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1300/2015
06.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца В.Г. из В., чији је пуномоћник Н.Б., адвокат из Н.С., против туженог С. ДОО И.м. В., ради поништаја отказа уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 103/15 од 19.02.2015. године, у седници одржаној 06.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 103/15 од 19.02.2015. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Врбасу П1 1143/12 од 02.07.2014. године, исправљена решењем истог суда П1 1143/12 од 10.12.2014. године.

Образложење

Исправљеном делимичном пресудом Основног суда у Врбасу П1 1143/12 од 02.07.2014. године поништено је решење о отказу уговора о раду од 07.05.2012. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, а тужени обавезан да тужиоца врати на послове које је обављао пре престанка радног односа, или друге послове који одговарају врсти и степену његове стручне спреме. Одлучено је да ће се о преосталом делу тужбеног захтева, као и о трошковима одлучити коначном пресудом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 103/15 од 19.02.2015. године, преиначена је делимична пресуда Основног суда у Врбасу П1 1143/12 од 02.07.2014. године, тако што је тужбени захтев тужиоца ради поништаја решења о отказу уговора о раду од 07.05.2012. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду и захтев да се тужени обавезе да тужиоца врати на послове које је обављао пре престанка радног односа или друге послове који одговарају врсти и степену његове стручне спреме, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужени је поступак технолошких, економских и организационих промена, спровео у свему сагласно члану 153.-157. Закона о раду и донео нови Правилник о организацији и систематизацији послова, дана 06.04.2012. године, према коме су, између осталих, укинута радна места службеник за административне послове, које је обављала Т.В. и радно место службеника за евидентирање, које је обављао тужилац, а отворено је ново радно место ХР администратор и радно место администратор у Сектору за правне послове, на која су распоређене Т.В. и Н.Ц., без претходне примене критеријума на тужиоца и те запослене. Побижаним решењем од 07.05.2012. године, тужиоцу је отказан уговор о раду, уз претходну исплату отпремнине.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и поништио решење о отказу, налазећи да је тужени био у обавези да примени критеријуме на запослене чија су радна места укинута, имајући у виду да је постојало ново формирано радно место за које су тужилац и Т.В. који су поседовали исту стручну спрему, испуњавали услове.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, са аргументацијом да у ситуацији укидања одређених послова тужени није био у обавези да примени критеријуме, а да је његово дискреционо право да на ново отворено радно место, распореди запосленог за кога сматра да најбоље испуњава услове.

Основано се ревизијом тужиоца указује да је у побијаној другостепеној пресуди погрешно примењено материјално право.

Наиме, и по схватању Врховног касационог суда, у ситуацији када се у поступку спровођења технолошких, економских и организационих промена код послодавца укинута радна места преименују и на иста врши распоређивање других запослених (чија радна места су такође укинута, а имају исту школску спрему као и тужилац), потребно је претходно применити прописане критеријуме на оба запослена са истом школском спремом, како би се на основу добијених оцена од стране претпостављених, одлучило који ће од запослених бити вишак, а ко ће остати да ради код туженог. Како је у конкретном случају изостала примена критеријума на тужиоца и Т.В. која је распоређена на послове администратора, правилно је првостепени суд побијано решење о отказу тужиоцу поништио као незаконито и обавезао туженог да тужиоца врати на рад, на основу члана 179. тачка 9 и члана 191. Закона о раду.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 416. став
1. ЗПП одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**